

kan blive indsat andre steder i Europa for at forsvare NATO; det er der ikke noget nyt i, og det er der nu heller ikke noget specielt krigerisk i.

Ingrid Rasmussen (S):

Gennem de seneste år er der sket en ændring af Europa, der må betegnes som en udvikling, som ingen for bare 7-8 år siden turde tro på ville ske i vort århundrede. Årene fra 1989 og frem til nu var revolutionært en ændring bl.a. i det sikkerhedspolitiske billede.

Den nye opgave har været og er at sikre og udvide den europæiske stabilitet til hele Europa. Den opgave har NATO's 16 medlemslande haft sin store andel i. NATO-alliancen har vist sin berettigelse både under kriser og ved fred. Sikkerheden for NATO-landene har været ens for alle, og stabiliteten i NATO-landene med garantier i alliancen har været til gavn for stabiliteten, ikke mindst i Europa.

Den anden forsvarsalliance var Warszawa-pagten. Den eksisterer ikke mere. Det europæiske kommunistiske system er ikkeeksisterende, noget nyt er i gang.

Det anerkender vi som demokrater med et flerpartisystem med frie valg, og det dukker glædeligvis op nu, at nye demokratier ser dagens lys, også geografisk tæt på os. Befolkninger, som tidligere havde vanskeligt ved at besøge os – og omvendt – er nu blevet vore nye nære naboer og venner. De ønsker tilknytning til os, til de vesteuropæiske lande, og vi vil gerne opfylde deres ønsker herom.

De nye demokratiske lande søger at få del i en europæisk udvikling, sikkerhed og stabilitet. De ønsker ikke at blive ladt tilbage i tomrummet mellem fortid og fremtid. Disse lande ønsker på sigt medlemskab af NATO. Landene presser selv på for at få en optagelse.

De ønsker at komme ud af tomrummet mellem fortiden og fremtiden. De vil selv være en del af nutiden og forme deres fremtid. Det mener Socialdemokratiet at vi kan og skal hjælpe dem med.

NATO kan noget og er sammen med CSCE de stærke organisationer med dialog og samarbejde. Dette opleves tydeligt med oprettelsen af Det Nordatlantiske Samarbejdsråd kaldet NACC. Det var her, starten på vigtige sikkerhedspolitiske samtaler blev ført ligesom i CSCE. Øst og Vest mødtes i dialog.

Når der så tales om en udvidelse af NATO, kan Socialdemokratiet med glæde støtte dette initiativ. Vi mener, at det er vigtigt, at samtaler-

ne bliver ført videre med konkret indhold, hvor der til stadighed tages hensyn til den samlede sikkerhedspolitiske udvikling i hele Europa, uden at der skabes nye skillelinjer.

NATO-topmødet i januar i år lagde ud med dette. Det næste og måske vigtigste element her var etableringen af Partnerskab for Fred. Her er samarbejdet med de central- og østeuropæiske lande en krumtap for at indgå aftaler om praktisk militært og politisk samarbejde med NATO-landene.

De enkelte partnerskabslande indgår aftalerne. Her har Danmark allerede indgået aftale med Polen, Estland, Letland, Litauen og Rusland. Disse kontakter, som landene her opnår med hinanden, giver de nye Partnerskab for Fred-lande vigtige samarbejds muligheder, det giver dem en ønsket tættere tilknytning til NATO, og dette kan med tiden føre til medlemskab.

NATO er en demokratisk organisation, hvor også USA og Canada har en central rolle. De europæiske NATO-landes og de oversøiske NATO-landes øvelser vil således med partnerskabslandene blive udvidet i den takt, det er muligt.

Dette i sig selv er et godt signal, noget, vi ikke tidligere troede muligt. De første øvelser i Østersøregionen har allerede fundet sted med blandt andet Danmark, Tyskland og Polen.

Så ungt et initiativ med en stabil udvikling er et stort skridt i den rigtige retning. Når de baltiske lande kan og vil deltage i Partnerskab for Fred, er det blandt andet vort ansvar som NATO-land at få dem med.

Den baltiske fredsbevarende bataljon og den danske koordinationsrolle har stor betydning for, at også de baltiske lande vil kunne komme med på lige fod med de central- og østeuropæiske lande.

Det er et mål for de baltiske lande at være med i Europa såvel sikkerhedspolitisk som i den politiske samarbejdsstruktur, vi ellers kender, og det er tillige et mål for de central- og østeuropæiske lande. Vi skal ikke skabe nye skillelinjer på kryds og tværs i Europa; det må være sådan, at den vestlige verden lægger en åben og positiv holdning til grund for lande, der ønsker samarbejde med os, også på det sikkerhedspolitiske område.

Naboer og venner rækker man hånden ud imod økonomisk, miljømæssigt, handelsmæssigt og sikkerhedspolitisk. Det er således også meget vigtigt, at CSCE styrkes i hele dette samarbejde. Jo flere steder dialogen føres, des mere demo-